

வசனப்பகுதியில் உள்ள உருவக மொழிநடையை உணர்ந்தறிந்து விளக்கம் அளித்தல்

வேதாகமத்தின் பக்கங்களில் தேவன் மனிதர்கள் மூலமாக மனிதருக்கு மனிதரின் மொழியில் பேசுகிறார். வேதவசனங்கள், வார்த்தை வளத்தை, இலக்கணத்தை மரபு முறைகளை மற்றும் மனிதர்களின் நடையைப் பயன்படுத்துகின்றன. இதன் விளைவாக, மனிதப் பேச்சைப் பண்படுத்துவது எதுவாக இருந்தாலும் நாம், அதை வேதாகமத்தில் கண்டறிவதை எதிர்பார்க்க முடியும். நாம் உருவக மொழிநடையைப் பயன்படுத்தி ஒருவர் மற்றவருடன் பேச்சுத் தொடர்பு கொள்வது போலவே, தேவன் உருவக மொழிநடையைப் பயன்படுத்தி நம்மோடு செய்தித் தொடர்பு கொள்கிறார்.

வேதாகமம் குறைந்தபட்சமாகச் சிலவேளைகளிலாவது உருவக மொழிநடையைப் பயன்படுத்துகிறது என்று ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஆகவே நாம், பல கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பது அவசியமாக உள்ளது: “வேதவசனங்களில் காணப்படும் உருவக மொழிநடையை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்?”; “உருவக மொழிநடை எப்போது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் எவ்வாறு அறியமுடியும்?”; “வேதாகமத்தில் காணப்படும் உருவக மொழிநடையின் வகைகள் யாவை?” அந்தக் கேள்விகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நாம் பதில் அளிக்க விரும்புகிறோம், ஆனால் முதலில் நாம் மிகவும் அடிப்படையான கேள்வி ஒன்றைக் கையாள வேண்டும்: மொழியின் இயல்பு என்ன?¹

உருவக மொழிநடை என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான பின்னணி

எல்லா மொழிகளுமே அடையாளத்துவமாக உள்ளது என்பதே உருவக மொழிநடையைப் பற்றி உணர்ந்தறிய வேண்டிய முதலாம் உண்மையாக உள்ளது. நாம் (அ) விஷயம்/பொருள், (ஆ) அவ்விஷயத்தைக் குறிக்க நாம் ஏற்படுத்தும் ஒலி மற்றும் (இ) அந்த ஒலியை நாம் எழுத்தில் குறிக்கும் வகை ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

உதாரணமாக, ஒரு நாற்காலி என்பது ஒரு விஷயமாக, ஒரு நபர் அதன்மீது அமரக்கூடிய ஒரு பொருளாக உள்ளது. அந்தப் பொருளை நாம் தமிழில் “நாற்காலி” என்று அழைக்கிறோம். “நாற்காலி” என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தையாக - அதாவது ஒலிகளின் ஒன்றிணைவாக - உள்ளது, இது “நா - ற் - கா - லி” என்ற எழுத்துக்களால் குறிப்பிடப்படுகிறது. நாற்காலி

என்று பெயரிடுவதற்கு முன்னர் அந்தப் பொருள் (நாற்காலி) இருந்ததா? அது ஒரு பெயரின்றி இருந்திருக்க முடியுமா? அதற்கு நாம் வேறொரு பெயர் கொடுக்க முடிவு செய்தால் அது வேறொரு பொருளாக மாறுமா? முதல் இரு கேள்விகளுக்கு “ஆம்” என்பது பதிலாக உள்ளது. மூன்றாவது கேள்விக்கு “இல்லை” என்பது பதிலாக உள்ளது. ஒரு பொருளானது அதைக் குறிப்பிடும் பெயர் இன்றியும் கூட இருக்கிறது. பொருள் என்பது வார்த்தையல்ல, அல்லது வார்த்தை என்பது பொருளும் அல்ல. நாற்காலி நாற்காலியாகவே உள்ளது. நாம் அதை எவ்வாறு அழைத்தாலும், அது தான் இருக்கிறபடியே இருக்கிறது. “நாற்காலி” என்ற வார்த்தையைக் குறிக்கும் ஒலியும் எழுத்துக்களும் நாற்காலியின் அடையாளங்களாக உள்ளன. எல்லா மொழிகளுமே அடையாளத்துவமாகவே உள்ளது.

மொழி என்பது அடையாளங்களின் கருத்தொருமித்த ஒரு அமைவாக உள்ளது என்பது, நாம் ஒப்புக்கொள்ளும் இரண்டாவது சத்தியமாக உள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஒலி அல்லது ஒலிகளின் இணைவு, ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் மற்றும் அந்த ஒலிகள் யாவும் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் எழுதப்படும் என்று மக்கள் குழு ஒன்று கருத்தொருமிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மொழியைப் பயன்படுத்தும் மக்கள், புத்தகத்தைக் குறிப்பிட ஒரு குறிப்பிட்ட ஒலியைக் கொண்டுள்ளனர்; இன்னொரு மொழியைப் பேசும் மக்கள், புத்தகத்தைக் குறிப்பிட வேறொரு ஒலியைக் கொண்டுள்ளனர். புத்தகம் இவ்விரு மொழிகளிலும் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டாலும், புத்தகம் இன்னும் புத்தகமாகவே உள்ளது. மாறுபட்ட கலாச்சாரங்களில் உள்ள மக்கள் ஒரு புத்தகத்தை மாறுபட்ட பெயர்களில் அழைக்கக் கருத்தொருமித்துள்ளனர்.

ஒருவேளை, ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவானது ஒரு மேஜையை “கிரெப்” என்று அழைக்க முடிவு செய்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது ஒரு தாய், தனது பிள்ளைகளிடம், “உங்கள் இரவு உணவை உண்பதற்கு கிரெப்புக்கு வாருங்கள்” என்று அழைப்பு விடுப்பாள். அந்த மக்கள் ஒரு மேஜையை “கிரெப்” என்று அழைக்கக் கருத்தொருமித்தால், அவர்களுக்கு அது ஒரு மேஜை என்பதாக அல்ல ஆனால் கிரெப் என்பதாகவே இருக்கும்.

ஆகையால், மொழி என்பது ஒரு இனரீதியான (அல்லது சமூக ரீதியான) அம்சத்தைக் கொண்டுள்ளது. வார்த்தைகள் மொழியின் பாகமாவதற்கு முன்னர், அந்த மொழியைப் பயன்படுத்தும் மக்கள் அவ்வார்த்தைகளின் அர்த்தம் பற்றிக் கருத்தொருமித்தாக வேண்டும். இந்த உண்மையானது, மொழி என்பது எப்போதுமே மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. மொழி ஆசிரியர்களின் எந்த ஒரு குழுவும் ஒலிம்பஸ் மலையின் உச்சியின் மீதோ அல்லது எம்ப்பயர் ஸ்டேட் கட்டிடத்தின் ஆட்சிக்குழு அறையிலோ அமர்ந்திருப்பதில்லை. வார்த்தைகளின் அர்த்தங்கள் பற்றிய கட்டளைகளை வெளியிட அலுவலகரீதியான குழு எதையும் நாம் கொண்டிருப்பது இல்லை. மாறாக, மக்கள் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகையில், அவர்கள் அவற்றை மாறுபட்ட வகையில் பயன்படுத்தத் தேர்ந்துகொள்ள முடியும். அதன் பின்பு, அகராதியைப் பதிப்பு செய்பவர்கள் அந்த மாறுபாடுகளைத் தங்கள் அகராதிகளில் பிரதிபலிக்கின்றனர். வார்த்தைகள் என்பவை பயன்பாட்டின்படி அர்த்தங்களை மாற்றிக்கொள்கின்றன; பயன்பாடு என்பது அகராதி விளக்கங்களில் உள்ள மாற்றங்களுக்குத் தக்கவாறு மாறுவதில்லை. மக்கள்

ஒருகாலத்தில் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திய வகையிலிருந்து மாறுபட்ட வகையில் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதை வசதியானதாகக் கண்டறிகின்றனர். இந்தக் காரணத்தினால், ஒரு வார்த்தையானது ஒருகாலத்தில் கொண்டிருந்த அர்த்தத்தில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட அர்த்தத்தைப் பெற முடியும்.

உருவக மொழிநடையைப் பொறுத்தமட்டில், வார்த்தைகள் அர்த்தத்தில் மாறுகின்றன என்ற உண்மையானது, ஒருகாலத்தில் ஒரு வார்த்தையின் “உருவகநடை” அர்த்தமாக இருந்தது, அவ்வார்த்தையின் “சாதாரண” பயன்பாடு ஆக முடியும் அல்லது அது வார்த்தையின் “நேரடி” அர்த்தம் என்று கூட அழைக்கப்படலாம் என்பதைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. கிளிண்டன் லாக்ஹார்ட் அவர்கள் இந்தக் கருத்தின் கண்ணோட்டத்துடன் கருத்து ஒருமித்தார். அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

... ஒரு வார்த்தையின் உருவக மொழிநடை அர்த்தம் ஒரு துணைக்கருத்தாக இருத்தல் அவசியமாக உள்ளது. இந்தப் பிந்திய கருத்துணர்வு மிகவும் வழக்கமானதாக வேண்டும் என்றால், மற்றும் விசேஷமாக, தொடக்க கால அர்த்தம் நடைமுறையில் இவ்வாததாக வேண்டும் என்றால், துணைக் கருத்துணர்வு நேரடியானது என்று மதிக்கப்படும். இதன்படி, நேரடியான அர்த்தம் மற்றும் உருவக நடை அர்த்தம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் எல்லைக் கோட்டை நிர்ணயித்தல் என்பது எப்போதுமே சலபமானதாக இருப்பதில்லை.²

உதாரணத்திற்கு நாம், “holocaust” “பெருங்களப்பலி என்ற வார்த்தையைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக.” இன்றைய நாட்களில் யாரேனும் ஒருவர், “holocaust” (“பெருங்களப்பலி”) என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்றால், அவர் அர்த்தப்படுத்துவதாக நாம் புரிந்துகொள்வது என்ன? 1963ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு அகராதியில் “holocaust” என்பதற்குப் பின்வரும் அர்த்தங்கள் தரப்பட்டுள்ளன: “1. முற்றிலுமாகத் தகனிக்கப்பட்ட பலி; தகன பலி (உண்மையில் இவ்வார்த்தை, பழைய ஏற்பாட்டில் ‘தகன பலி’ என்பதற்கான எபிரேய வார்த்தையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு உடையதாக உள்ளது). 2. அக்கினியால் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுதல், விசேஷமாக மிருகங்கள் அல்லது மனிதர்கள் அவ்வாறு அழிக்கப்படுதல். 3. மாபெரும் அல்லது முற்றிலுமான அழிவு.”³ மிகவும் சமீபத்திய அகராதி ஒன்றில் “Holocaust” என்பதற்கான விளக்கம் தகுதிப்பெயர்ச்சொல் என்ற வகையில் பின்வருமாறு உள்ளது: “இரண்டாம் உலகப்போரின்போது நாஜிகளால் ஐரோப்பிய யூதர்களும் மற்றவர்களும் இணைப்புகொலை செய்யப்பட்டது.”⁴ உண்மையில் இந்தப் பிந்திய அர்த்தம்தான், “the Holocaust” என்ற வார்த்தைகளுடன் ஏறக்குறைய ஒவ்வொருவரும் இணைக்கின்ற அர்த்தமாக உள்ளது. இந்த அர்த்தம், மேற்கத்திய உலகத்தில் ஏறக்குறைய ஒவ்வொருவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள அர்த்தம், ஒரு “உருவகநடை” அர்த்தமாக உள்ளதா அல்லது ஒரு “நேரடியான” அர்த்தமாக உள்ளதா? “Holocaust” என்பது தொடக்ககாலத்தில் உருவக நடையில் இவ்வாறு பயன்படுத்தப் பட்டது என்பது தெளிவு. இருப்பினும், மக்கள் புரிந்துகொண்ட - இன்றைய நாட்களில் “holocaust” என்ற வார்த்தையுடன் ஏறக்குறைய ஒவ்வொருவரும் இணைவுபடுத்தும் அர்த்தமாக அது இருப்பதால் அது

அவ்வார்த்தையின் நேரடியான அர்த்தம் என்ற வகையில் பேசப்பட முடியும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் “நடை” என்ற வார்த்தை இன்னொரு உதாரணமாக உள்ளது. *Peripateo* என்பது, “நடை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. வழக்கமாக, சவிசேஷ விபரங்களிலும் அப்போல்சலருடைய நடப்புகள் என்ற புத்தகத்திலும், இவ்வார்த்தை உண்மையில் மக்கள் நடப்பதைக் குறிக்கிறது (உதாரணத்திற்கு, மாற்கு 2:9; யோவான் 5:8; நடப்புகள் 3:6 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). இருப்பினும் இவ்வார்த்தையைப் பவுல், வாழுதல் என்பதைக் குறிப்பதற்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தினார் (எடுத்துக்காட்டாக, கலாத்தியர் 5:16; 1 தெசலொனிக்கேயர் 2:11; கொலோசெயர் 1:10; எபேசியர் 4:1 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). வார்த்தை பற்றிய படிப்பின் புத்தகம் இந்த இரண்டாவது பயன்பாட்டை “உருவகநடை” என்ற வகையில் கையாளுகிறது.⁵ இருப்பினும் நாம், எபேசியர் 4:1ல் பயன்படுத்தப்பட்டபடி “நடை” என்பது “உருவக நடை” என்ற வகையில் கருதப்பட வேண்டுமா என்று கேள்வி கேட்கலாம். பவுலுக்கு அவரது எழுத்துக்களில், இவ்வார்த்தையின் அடிப்படை அர்த்தமாகவே அது இருந்தது என்பது உறுதி. “நாம் பேசுவதைப் பேச வேண்டும், ஆனால் நாம் நடையை நடை நடக்க வேண்டும்” என்று நாம் கூறும்போது, “நடை” என்பதை உருவக மொழி கருத்தில் பயன்படுத்துகிறோமா? சந்தர்ப்ப பொருளில் அவ்வகையில், நமது மனங்கள் முதலில், சாலையில் நடக்கும் யாரேனும் ஒருவரைப் பற்றி நினைத்து பின்பு அந்த அர்த்தத்தை நாம் வாழ வேண்டிய வகையின் அர்த்தமாக மாற்றுவதில்லை. மாறாக நாம், உடனடியாக, நாம் வாழ வேண்டிய வகையைப் பற்றி நினைக்கிறோம். ஆங்கில/தமிழ் மொழியிலும் கூட “உருவகநடை” கருத்து என்பது “நேரடியான” கருத்தைக் கவனிக்காமலேயே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகையால் ஒரு வார்த்தை, மிகச்சரியாக “உருவகநடையில்” பயன்படுத்தப்பட்டதா அல்லது “நேரடியாக” பயன்படுத்தப்பட்டதா என்பதை முடிவு செய்தல் என்பது எல்லா வேளைகளிலும் சுவபமானதாக இருப்பதில்லை.⁶

வேதாகமத்தில் உள்ள உருவகநடை மொழியைப் பற்றி நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில் இந்தக் கருத்துக்கள் நமக்குக் கொண்டுள்ள தனிக்குறிப்புகள் யாவை?

உருவகநடை மொழியின் விளக்கம்

முதலாவது, “உருவகநடைமொழி” என்ற சொல்விளக்கத்தினால் அர்த்தப்படுத்தப்படுவது என்ன என்பதை விளக்குவதற்கு, மொழியின் இயல்பைப் புரிந்து கொள்ளுதல் நமக்கு உதவுகிறது. நேரடியான மற்றும் உருவகநடை ஆகியவற்றிற்கு இடையில் உள்ள வேறுபாடு, ஒரு வார்த்தையை வழக்கமான (பழக்கத்தில் உள்ள அல்லது சாதாரணமான) வகையில் பயன்படுத்துதல் மற்றும் அதன் பிற பயன்பாடுகள் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் உள்ள வேறுபாட்டில் காணக்கிடக்கிறது. இந்தக் கருத்து, குறிப்பிட்ட பேச்சின் உருவகநடைகளுக்கு பெர்ஹூஸ்ட் அவர்களால் தரப்பட்ட விளக்கத்திற்கு நெருக்கமானதாக உள்ளது. அவர், இந்த உருவகநடைகள் “ஒரு வார்த்தை எதற்கு உரியதாக உள்ளதோ அதிலிருந்து மாறுபட்ட கருத்துணர்வில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு வார்த்தையாக அல்லது சொல்விளக்கமாக உள்ளது” என்று கூறினார்.⁷ லாக்ஹார்ட் அவர்கள், “ஒரு உருவகநடை என்பது ... ஒரு வார்த்தையின் முதற்காலத்திய அல்லது

வழக்கமான வார்த்தையில் இருந்து பிரிந்து செல்லுதலாக அல்லது விலகிச் செல்லுதலாக அல்லது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் வழக்கமான நடையில் இருந்து விலகிச் செல்லுதலாக உள்ளது” என்று கூறினார்.⁸ பெர்க்லீ மெக்கெல்சன் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

நேரடியான அர்த்தம் என்பதன் மூலம் எழுத்தாளர், வார்த்தைகள் அல்லது சொல்விளக்கங்களினால் வழக்கமாக அல்லது பழக்கமாக தரப்படும் கருத்துணர்வைக் குறிப்பிடுகிறார். ... உருவக நடை அர்த்தத்தினால் எழுத்தாளர், ஒரு கருத்தை இன்னொரு கருத்தின் சொற்றொடர்களில் குறிப்பிடுதலை மனதில் கொண்டுள்ளார், ஏனெனில் இரு விஷயங்களில் இயல்பை ஒப்பிடுதல் என்பது தரவழைக்கப் படவேண்டியுள்ள இப்படிப்பட்ட ஒப்புமையை அனுமதிக்கிறது.⁹

கல்லூரியில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு ஆங்கிலப் பாடப்புத்தகம், “வார்த்தைகளின் தரநிர்ணய அர்த்தத்தை அனுசரித்துப் போகும் மொழியானது நேரடியான மொழி என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் எழுத்தாளர்கள் அடிக்கடி, நேரடியான அர்த்தங்களுக்கு அப்பால், உருவகநடை மொழிக்குச் செல்ல வேண்டும் - இது பேச்சின் உருவகநடை என்று அழைக்கப்படுகிற கற்பனையான ஒப்பீடுகளைப் பயன்படுத்தும் மொழியாக உள்ளது” என்று கூறுகிறது.¹⁰

உருவகநடை மொழியுடன் தொடர்புடைய தவறுகள்

மொழியின் இயல்பைப் புரிந்துகொள்ளுதல் என்பது, உருவகநடை மொழியைக் கையாள்வதில் நாம் தவறுகள் செய்வதைத் தவிர்க்க உதவுதல் என்பது, மொழியின் இயல்பைப் புரிந்து கொள்வதில் உள்ள இரண்டாவது பயனாக உள்ளது.

1. உருவகநடை மொழியைக் குறைவாக எண்ணுதல். உருவகநடை மொழியானது ஏதோ ஒரு வகையில் நேரடியான மொழியைவிடக் குறைவான முக்கியத்துவம் உடையது அல்லது குறைவான தனிச்சிறப்புக் கொண்டது என்று நினைத்தல் என்பது நாம் செய்யக்கூடிய ஒரு தவறாக இருக்கலாம். “அது உருவகநடை மொழியாக மட்டுமே உள்ளது” என்பது சிலவேளைகளில், ஒரு வசனப்பகுதியை வாசிப்பவர் அதைப் புறம்பே தள்ளிவிடும் வழியாக உள்ளது. மொழியின் இயல்பைப் புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது, உருவகநடை மொழியின் மூலமாகப் போதிக்கப்பட்ட சத்தியங்கள், நேரடி மொழியினால் போதிக்கப்பட்ட சத்தியங்களைப் போன்றே உண்மையானவைகளாக உள்ளன என்பதை உணர்ந்தறிய நமக்கு உதவ வேண்டும்.

2. உருவகநடை மொழிக்கு அது நேரடியானது என்பது போன்ற வகையில் விளக்கம் அளித்தல். ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அல்லது சொற்றொடரும் நேரடியானதாக எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டும் என்று வற்புறுத்துதல் தவறாக உள்ளது. சிலவேளைகளில் மக்கள், “தேவன் பயன்படுத்திய சொற்றொடர் அமைப்பிற்கு வேறு ஏதாவது கருத்தில் விளக்கம் அளித்தல் என்பது தேவனுடைய வார்த்தைக்கு எதிராகச் செல்வதாக உள்ளது” - அதே

வேளையில் ஒருவசனப் பகுதியுடன் அதன் எழுத்தாளர் நோக்கங்கொண்டிராத “நேரடியான” அர்த்தம் என்பதை இணைத்தலாக உள்ளது - என்று கூறுகின்றனர். மக்கள், சில வேளைகளில், உருவக நடையில் இருக்க எண்ணங்கொண்ட வசனப்பகுதிகளை நேரடியான அர்த்தம் கொண்டதாக விளக்கமளிக்கின்றனர். உதாரணமாக, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம், “ஆயிரம் ஆண்டுகள்” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:2) மற்றும் மீட்கப்பட்ட “144,000” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:4) பற்றிப் பேசுகிறது. இவ்விரு எண்களும் உருவகநடை என்பதாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேண்டும் என்று பெரும்பான்மையான விளக்கவுரையாளர்கள் நம்புகின்றனர், இருப்பினும் சிலர், இவற்றை நேரடியானவைகளாக எடுத்துக்கொள்கின்றனர். இதே வகையான தவறைச் செய்யும் குற்றத்திற்கு ஆளாகாதபடி நாம் கவனம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவேளை, யோவான் 21:25 ஒரு உதாரணத்தை அளிப்பதாக இருக்கலாம். யோவான், “இயேசு செய்த வேறு அநேக காரியங்களுமுண்டு; அவைகளை ஒவ்வொன்றாக எழுதினால் எழுதப்படும் புத்தகங்கள் உலகம் கொள்ளாதென்று எண்ணுகிறேன்” என்று எழுதினார். யாரேனும் ஒருவர், “இயேசு செய்த எல்லாவற்றையும் எழுத முடிந்தால், அதன் விளைவாக உண்டாக்கப்பட்ட எல்லாப் புத்தகங்களையும் கொள்வதற்கு (பூமி என்ற) இந்த முழு கிரகம் மிகவும் சிறியதாக இருக்கும். இயேசுவைப் பற்றி வேதாகமம் கூறுகிறது, மற்றும் அதை நான் விசுவாசிக்கிறேன்!” என்று கூறலாம். இருப்பினும், அவ்வாறு கூறுதல் என்பது, யோவான் கூறியதைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளாதலாக உள்ளது. ஒரு கருத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, யோவான் உயர்வுநிர்சி அணியை, மிகைக்கூற்றைப் பயன்படுத்தினார். யோவான் புதிவு செய்திராத *அநேக* மற்ற செயல்களை இயேசு செய்தார் என்பது உண்மையே. “தேவன் அதைக் கூறினார் மற்றும் நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன்” என்று கூறுவது நல்லதாகவே உள்ளது - ஆனால் முதலாவது நாம், தேவனால் ஏவப்பட்ட எழுத்தாளர் பயன்படுத்திய வார்த்தைக்கு விளக்கம் அளித்தல் மூலமாக, தேவன் மிகச்சரியாக என்ன கூறினார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். யோவான் 21:25ஐ நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று யோவான் நோக்கங் கொண்டிருக்கவில்லை.

3. *நேரடியான மொழிநடையை உருவகநடையாக இருத்தல் போன்று விளக்கம் அளித்தல்.* சிலர், வேதாகமப் படிப்பிற்குத் தாங்கள் கொண்டு வரும் யூகத்தினால் செல்வாக்குச் செலுத்தப்பட்ட நிலையில், வேதாகமத்தில் உள்ள, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் உட்படலான அற்புதங்கள் பற்றிய விபரங்கள், வரலாற்றுரீதியானவைகளாக இருப்பதில்லை என்று நம்புகின்றனர். அவர்கள் வேதவசனங்களை, ஒழுக்கங்களைப் போதிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட கதைகள் என்பதாகக் கண்ணோக்குகின்றனர். மற்றவர்கள், புதிய ஏற்பாடு தெளிவாகப் போதிக்கும் விஷயமான, கிறிஸ்து மீண்டும் வருகிறார் என்பதில் சந்தேகம் கொள்கின்றனர், இவர்கள் அவரது மறுவருகை பற்றி முன்னுரைக்கும் வசனப் பகுதிகள் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்று நம்புகின்றனர். அற்புதங்களைச் சந்தேகப்படுகிறவர்களும் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைப் புறக்கணிப்பவர்களும், தெளிவான வசனப் பகுதிகளை உருவகநடை என்ற வகையில் விளக்கம் அளிக்கின்றனர். அவர்கள், வேறுவகையில் செய்வதற்கு நல்ல காரணம் இருந்தால் ஒழிய, ஒரு வசனப்பகுதி நேரடியானதாக எடுத்துக்

கொள்ளப்பட்டு அதன் தெளிவான அர்த்தத்தின்படி புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற விதியை நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

இந்த உண்மை, நாம் ஒரு வார்த்தை பற்றிய படிப்பைச் செய்யும்போது கேட்கும் அதே கேள்வியையே, ஒரு வசனப்பகுதியின் “நேடியான தன்மை” அல்லது “உருவகநடைத் தன்மை” ஆகியவற்றின் தொடர்பாகக் கேட்க வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வழிநடத்துகின்றன: “இவ்வார்த்தை/வசனப்பகுதி எதை அர்த்தப்படுத்தியதாக இதை முதன்முதலில் கேட்பவர்கள்/வாசித்தவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்?” அது மிகவும் முக்கியமான கேள்வியாக உள்ளது. மொழியானது நேரடியானதாக உள்ளதா அல்லது உருவகநடையில் உள்ளதா என்பது அந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வியாக உள்ளது.

உருவகநடை மொழியை உணர்ந்தறிதலுக்கான நிபந்தனை

மொழி நேரடியானதாக உள்ளதா அல்லது உருவகநடையில் உள்ளதா என்பதைத் தீர்மானிக்க, எட்வர்டு பி. மையர்ஸ் அவர்கள் பின்வரும் வழிகாட்டும் குறிப்புகளைக் கொடுத்தார்:

1. சொல்விளக்கம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கருத்துணர்வு, அது உருவகநடையில் உள்ளதா இல்லையா என்பதை வழக்கமாகச் சுட்டிக்காண்பிக்கும். சொல்விளக்கங்களைத் தெளிவான அர்த்தம் தடைசெய்யாத வரையில், அவைகள் நேரடியானவை என்று புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியவையாக இருக்கின்றன. “கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார்” என்ற வாக்கியத்தில், “மேய்ப்பர்” என்பது உருவகநடையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு.
2. நேரடியான அர்த்தம் ஒரு சாத்தியமற்றதன்மையை உள்ளடக்கி இருக்கும்போது, ஒரு சொல்விளக்கம் உருவகநடையாக வேண்டும். உதாரணமாக இயேசு, “மரித்தோர் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம்பண்ணட்டும்” (மத்தேயு 8:22) அல்லது “நானே திராட்ச்செடி, நீங்கள் கொடிகள்” (யோவான் 15:5அ) என்று கூறியபோது, அதை நேரடியானதாகப் புரிந்துகொள்வதில் சாத்தியம் இல்லாத தன்மைகள் உள்ளடங்கியிருக்கும் மொழிநடையை அவர் பயன்படுத்தினார்.
3. ஒரு சொல்விளக்கத்திற்கு, நெறிமுறைப்படி தவறு தேவைப்பட்டால் அல்லது சரியானதை அது தடைசெய்தால், அது உருவகநடையிலானதாக உள்ளது. உதாரணமாக, ஒரு நபர் தமது கையை துண்டிக்க வேண்டும் அல்லது தமது கண்களைப் பிடுங்கிவிட வேண்டும் என்று இயேசு நேரடி அர்த்தமாகக் கேட்டுக்கொண்டார் என்று உய்த்துணருதல் (மத்தேயு 18:8, 9), உருவகநடை மொழியின் கருத்துணர்வைத் தவறாகப் பயன்படுத்துதலாக உள்ளது.
4. ஒரு வசனப் பகுதியானது, தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும்

இன்னொரு வசனப் பகுதியின் நேரடியான கண்ணோட்டத்திற்கு நேர்மாறானதாக இருக்கும் என்றால், அது உருவக நடையாக உள்ளது. “என்றென்றைக்கும் மரியாமலும் இருப்பான்” (யோவான் 11:26) மற்றும் “ஆதாரமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல” (1 கொரிந்தியர் 15:22) ஆகிய வசனங்களுக்கு இடையில் முரண்பாடு எதுவும் இருப்பதில்லை. ஒரு கூற்று நேரடியானதாக உள்ளது, அதே வேளையில் இன்னொரு கூற்று உருவகநடையில் அல்லது ஆவிக்குரிய ரீதியில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதாக உள்ளது.

5. சில வேதவசனப்பகுதிகள் (அல்லது அவற்றின் சந்தர்ப்பப் பொருள்கள்), அவை உருவகநடையில் உள்ளன என்று உரைக்கின்றன. யோவான் 2:19ல் இயேசு, “இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள், மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன்” என்று கூறினார். இயேசு நேரடி அர்த்தத்திலான ஆலயத்தைப் பற்றியல்ல, ஆனால் அதற்கு மாறாக “தம்முடைய சரீரமாகிய ஆலயத்தைக்குறித்துப்” பேசினார் என்று 21ம் வசனம் விளக்குகிறது.
6. திட்டவகு அல்லது ஏளனம் செய்வதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கூற்றுகள் பொதுவாக உருவகநடைகள் என்ற வகையில் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. இயேசு, ஏரோதுவை “நரி” என்று குறிப்பிட்டபோது, அவர் அதை நேரடியான அர்த்தத்தில் பேசவில்லை. அவர் ஏரோதின் சூழ்ச்சியைக் குறிப்பிடவே இந்த மொழிநடையைப் பயன்படுத்தினார்.
7. சிலவேளைகளில் பொது அறிவுணர்வானது, மொழி உருவகநடையில் உள்ளது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கும். உதாரணமாக, இயேசு கிணற்றின் அருகே பெண்ணிடம் பேசிக்கொண்டு இருந்தபோது (யோவான் 4), அவள் குடிக்கக் கூடியதும் அதனால் பின்பு ஒருக்காலும் தாகம் எடுக்காததுமான “ஜீவ தண்ணீர்” பற்றி அவளிடத்தில் அவர் கூறினார். அவர் அந்தக் கிணற்றில் இருந்து வந்த தண்ணீரைப் பற்றியோ அல்லது வேறு நேரடி அர்த்தமான கிணற்றில் இருந்து வந்த தண்ணீரைப் பற்றியோ பேசவில்லை என்பது தெளிவு.¹¹

இந்த விதிகளில் பெரும்பான்மையானவை பொதுஅறிவுக்கருத்தின் கொள்கைகளாக உள்ளன. வேதாகமப் பேச்சாளர் அல்லது எழுத்தாளர் கூறியதைச் சில வேளைகளில் நேரடி அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதே விளக்கம் அளிப்பவர் அறிந்திருக்க வேண்டிய முதன்மைக் கருத்தாக உள்ளது.

ஒரு விவரிப்பு என்ற வகையில் நாம், “அந்தச் சவிசேஷம் வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டுவருகிறது; அதற்கென்றே பவுலாகிய நான் ஊழியக்காரனானேன்” என்பதைப் பற்றிப் பேசும் கொலோசெயர் 1:23ம் வசனத்தை ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக. இதை KJV வேதாகமம், “... the gospel ... which was preached to every creature which is under heaven” என்று

மொழிபெயர்க்கிறது. பவுலின் கூற்று பின்வரும் கேள்விகளை எழுப்பலாம்: “வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல சிருஷ்டிகளுக்குமா? கிழக்கு ஆசியா அல்லது தெற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள மக்களைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? அமெரிக்காவின் ஆதி குடிகளைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? கொலோசெயர் நிருபம் எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் யாரேனும் ஒருவர் (60 களின் தொடக்க காலத்தில்) உண்மையிலேயே சவிசேஷத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சென்றிருந்தாரா?” யாரேனும் ஒருவர், “வேதாகமம் அதைக் கூறுகிறது, அது நம்புவதற்குக் கடினமானதாக இருந்தாலும் அல்லது அந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கும் வேறு ஆதாரம் எதுவும் இல்லை என்றாலும் நான் அதை நம்புகிறேன்!” என்று பதில் அளிக்கலாம்.

“பவுல் ‘சகல’ என்ற வார்த்தையின் தெளிவான முதன்மை அர்த்தத்தைத் தவிர வேறு எதையாவது அது அர்த்தப்படுத்தும்படிக்கு, அவ்வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி உருவகநடையில் பேசி இருக்கக் கூடுமா?” என்பது மதிப்புள்ள கேள்வியாக இருக்கிறது. கொலோசெயர் 1:23ல் காணப்படுகிறது இதே கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும் பின்வரும் வசனப் பகுதிகளைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். பின்வரும் வசனப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் *pas* என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பு வார்த்தை சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ளது:

நடபடிசுள் 2:5 - “வானத்தின்கீழிருக்கிற சகல தேசத்தாரியுமிருந்துவந்த தேவ பக்தியுள்ள யூதர்கள் அப்பொழுது எருசலேமிலே வாசம்பண்ணினார்கள்.” இது, உலகம் முழுவதிலும் இருந்து - அமெரிக்காவிலிருந்து, ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து, ஜப்பானிலிருந்து - யூதர்கள் வந்து எருசலேமில் வாசம்பண்ணினார்கள் என்று கூற வாய்ப்புள்ளதா?

மாற்கு 1:5 - “அப்பொழுது யூதேயா தேசத்தார் அனைவரும் எருசலேம் நகரத்தார் யாவரும், அவனிடத்திற்கு (யோவானிடத்திற்கு) ப்போய், தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, யோர்தான் நதியில் அவனால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.” இது இந்த இடங்களில் இருந்த ஒவ்வொரு தனிநபரும் சென்று யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் என்று கூறுவதற்கு வாய்ப்புள்ளதா?

நடபடிசுள் 19:27 - “(தெமேத்திரியு) இதனால் நம்முடைய தொழில் அற்றுப்போகும்படியான அபாயம் நேரிட்டிருக்கிறதுமல்லாமல், மகா தேவியாகிய தியானாளுடைய கோவில் எண்ணமற்றுப் போகிறதற்கும், ஆசியா முழுமையும் பூச்சுக்கரம் சேவிக்கிற அவளுடைய மகத்துவம் அழிந்துபோகிறதற்கும் ஏதுவாயிருக்கிறது என்றான்.” தெமேத்திரியு உண்மையிலேயே உலகம் முழுவதிலும் உள்ள ஒவ்வொருவரும் ஆர்ட்டெமிலை ஆராதித்தனர் என்று நம்பினாரா?

1 கொரிந்தியர் 15:30 - “நாங்களும் ஏன் எந்தேரமும் நாசமோசத்திற்கு ஏதுவாயிருக்கிறோம்?” பவுல் ஒவ்வொரு நாளில் ஒவ்வொரு மணி வேளையிலும் நாசமோசத்திற்கு ஏதுவாயிருந்தாரா?

நாம் மற்ற இவ்வசனங்களை வாசிக்கும்போது, “சகல” அல்லது “அனைவரும்” அல்லது “முழுமையும்” என்பது “ஒவ்வொரு தனி நபரும்” என்று நேரடியாக அர்த்தப்படுத்துவது இல்லை என்று உணர்ந்தறிகிறோம். அவ்வசனங்களில் நாம், இன்றைய நாட்களில் “விருந்தில் ஒவ்வொருவரும் இருந்தனர்” என்று கூறுவதில் உள்ள சரிநேர்ப்படிவத்தைக் காணுகிறோம். நாம் நேரடி அர்த்தத்தில் “ஒவ்வொரு தனிநபரும்” என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை, ஆனால் “பல

மக்கள்” “வகுப்பில் பெரும்பான்மையானவர்கள்” அல்லது “எனது நண்பர்களில் பெரும்பான்மையானோர்” என்பது போன்றே அர்த்தப்படுத்துகிறோம். அதுபோன்றே, கொலோசெயர் 1:23ம் வசனம் “பூமி என்ற கிரகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு தனிநபரும் தமக்குச் சுவீசேஷம் பிரசங்கிப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டனர்” என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக இருப்பதில்லை. கர்த்தர், ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்கள் “ஒவ்வொரு தனிநபரும்” என்பதைக் காட்டிலும் சற்றுக் குறைவானதை அர்த்தப்படுத்துபோது “சகல” என்று கூறுவதற்கு அவர்களை அனுமதிக்க முடியும் என்று நம்பத் தவறுதலானது, தேவன் மனிதர்களும் மனிதர்கள் மூலமாகப் பேசுவதற்கு, மனிதர்களின் மொழியைப் பயன்படுத்தினார் என்பதைக் காணத் தவறுதலாக உள்ளது. இது உண்மையாக இருப்பதால் மனிதர்களுடன் தேவனுடைய செய்தித்தொடர்பு, மனிதர்கள் பொதுவாகப் பயன்படுத்தும் அதே வகையான உருவகநடை மொழியை உள்ளடக்குகிறது.

சுவீசேஷமானது அறியப்பட்டிருந்த உலகம் முழுவதிலும் அல்லது ரோம்பேரரசு முழுவதிலும் பிரசங்கிக்கப் பட்டிருந்தது என்று பவுல் அர்த்தப்படுத்தினார் என்று பொது அறிவுணர்வு நமக்குக் கூறுகிறது. குறிப்பிடப்பட்ட மற்ற வேதவசனப் பகுதிகளில், “சகல” மற்றும் “ஒவ்வொரு” என்பவற்றின் இப்படிப்பட்ட அர்த்தம் நமக்குத் தெளிவானதாக இருக்க வேண்டும்.¹² வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவது என்றால், பழங்கால உலகம் பற்றிய புரிந்துகொள்ளுதலுடனான பொது அறிவுணர்வு மற்றும் பிற சந்தர்ப்பப் பொருள்களில் “சகல” என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு ஆகியவை, கொலோசெயர் 1:23ல் “சகல” என்பது நேரடி அர்த்தமாக எடுத்துக்கொள்ளப் படக்கூடாது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

வேதாகமத்தில் காணப்படும் உருவகநடை மொழியின் வகைகள்

வேதவசனங்களில் உருவக நடை மொழியின் பல வகைகள் காணப்படுகின்றன. தேவன் மனிதர்களிடத்தில் மனிதரின் மொழியினுடைய நடைமுறை மரபைப் பயன்படுத்திப் பேசுகிறார். மற்ற எழுத்துக்களில் நாம், மரபுச் சொற்றொடர்கள் மற்றும் பேச்சின் உருவகங்கள் ஆகியவற்றைக் காண்பது போலவே அவற்றை நாம் வேதாகமத்திலும் காண்போம்.

மரபுச்சொற்றொடர்கள்

ஒவ்வொரு மொழியும் தனது சொந்த மரபுச்சொற்றொடர்களைக் கொண்டுள்ளது. “மரபுச் சொற்றொடர்” என்பது “சொல் வெளிப்பாட்டின் கூறுகளினுடைய தனித்தனி அர்த்தத்தில் இருந்து புரிந்துகொள்ளப்பட இயலாத அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ள சொல்வெளிப்பாட்டாக” உள்ளது என்று அகராதி கூறுகிறது.¹³ சமீபத்திய ஆண்டுகளில் “அது உண்மையிலேயே மோசமானதாக உள்ளது” என்பது (குறைந்த பட்சம் சிலருக்காவது) “அது உண்மையிலேயே நல்லதாக உள்ளது” என்று அர்த்தப்படுத்த வந்தது போன்று,¹⁴ சிலவேளைகளில் ஒரு மரபுச்சொற்றொடர், அதில் காணப்படும் வார்த்தைகளுக்கு எதிரானதை அர்த்தப்படுத்தலாம். ஆங்கிலத்தில், “நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” என்பது

யாரேனும் ஒருவரை வாழ்த்துவதற்கான மரபுரீதியான வழியாக உள்ளது; இது “ஹலோ” என்று கூறுவதற்கான ஒரு எளிய வழியாக உள்ளது மற்றும் இது ஒருவரின் உடல்நலம் அல்லது வாழ்வு நலம் பற்றிய விபரமான பதிலைக் கேட்பதில்லை. தெற்கு அமெரிக்க நாட்டில், “இப்போது திரும்பி வருகிறேன்” என்பது “போய்வருகிறேன்” என்று கூறுவதற்கான நட்புவான வழியாக உள்ளது. அமெரிக்க நாட்டைப் பார்க்க வந்த ஒரு ஆஸ்திரேலியர், ஒரு சிறு நகரில் இருந்த மருந்துக்கடையில் (மருந்து வாங்கியதற்கு) பணம் செலுத்திவிட்டு வெளியேறும் வழியை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார். அங்கிருந்த எழுத்தாளர் “இப்போது திரும்பி வாருங்கள்” என்று கூறினார், எனவே அந்தப் பார்வையாளர் திரும்பி வந்து பணம் செலுத்துபவரிடம் வந்தார். அவர் அந்த மரபுச் சொற்றொடரைப் புரிந்துகொள்வதில்லை.

வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளிப்பவர், கவனத்தின் கீழ் இருக்கும் வேதவசனப் பகுதிகளில் மரபுச் சொற்றொடர் சொல்விளக்கங்கள் இருக்கலாம் என்ற சாத்தியக்கூறு பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, ராபர்ட் ஸ்டெய்ன் அவர்கள், “வெறுப்பு” மற்றும் “அன்பு” ஆகியவை வேதாகமத்தில் நேரெதிராக ஒப்பிடப்படும்போது, “வெறுப்பு” என்பது “குறைவான அன்பு” என்று அர்த்தப்படுத்தும் ஒரு மரபுச்சொற்றொடராக இருக்க முடியும் என்பதற்கான ஆதாரத்தை அளித்தார்.¹⁵ கூடுதலாக அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

வேதாகமத்தில் மற்ற மரபுச் சொற்றொடர்கள் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன: “எங்கள் இருதயம் கரைந்துபோயிற்று” (யோசுவா 2:11; 5:1; 7:5; 2 சாமுவேல் 17:10 ...) என்பது நம்பிக்கை இழத்தலுக்கானது; நட்சத்திரங்கள், சூரியன் மற்றும் சந்திரன் ஆகியவை ஒளிகொடுக்கவில்லை (ஏசாயா 13:9-11; 24:23; எசேக்கியேல் 32:7-8; யோவேல் 2:10 ...) என்பது ஆசீர்வாதத்திற்கோ அல்லது நியாயத்தீர்ப்பிற்கோ தெய்வீக இடையீடுதலுக்கானது; “வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போலவும், கடற்கரை மணலைப்போலவும்” (ஆகியாகமம் 22:17; 26:4; 32:12; யாத்திராகமம் 32:13 ...) என்பது திரளான எண்ணிக்கைக்கானது; “அழகையும் பற்கடிப்பும்” (புலம்பல் 2:16; மத்தேயு 8:12; 13:42, 50; 22:13 ...) என்பது கடுமையான துயரத்தையும் இழப்பையும் அனுபவித்தலுக்கானது; “ஒருவனும் மீதியாயிருக்கவில்லை” (யோசுவா 8:17; நியாயாதிபதிகள் 4:16; 2 இராஜாக்கள் 10:21 ...) என்பது மாபெரும் வெற்றியைப் பெற்றலுக்கானது.¹⁶

பேச்சு உருவங்கள்

வேதாகமத்தில், மரபுரீதியான சொற்றொடர்களுடன் கூடுதலாக, குறிப்பிட்ட பேச்சு உருவங்களும் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன. அந்த உருவங்களில் சிலவற்றை நாம் காண்பதற்கு முன்னர், வேதாகம எழுத்தாளர்கள் தங்கள் சொந்த விருப்பத்திற்காக பேச்சின் உருவங்களை எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, பவுலோ அல்லது யோவானோ, “பல்வகைத் தன்மைக்காக இங்கு நான் ஒரு உருவக அணியைப் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். எந்த உருவக அணியை நான் பயன்படுத்துவேன்?” என்று அமர்ந்து கூறவில்லை. மாறாக, எழுத்தாளர்

பின்வருவது போன்று சிலவற்றைச் சிந்தித்தார்: “இங்கு நான் விளக்கப்படுகிற வேண்டிய கருத்து ஒன்றுள்ளது: அதை நான் மிகச்சிறப்பான முறையில் விளக்கப்படுத்துவது எவ்வாறு?” பின்பு அவர் உருவகத்தின் வகை என்பதைச் சிந்தியாமலே, ஒரு உருவக அணியை அல்லது ஒப்புமையை அல்லது பேச்சின் பிற உருவகத்தைப் பயன்படுத்தினார். பேச்சின் பல்வேறு உருவகங்கள் முதலாவது இருக்க வந்தன; அவற்றின் வகைப்பாடு - அவை எப்பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனவோ அவைகள் - இரண்டாவதாக வந்தன.

வேதாகமத்தில் நாம் காணும் பேச்சின் உருவகங்கள் யாவை? மையர்ஸ் அவர்களால் பட்டியல் இடப்பட்டவை பின்வருகின்றன. நவீன காலத்திய உதாரணங்கள் சில கூடுதலாகத் தரப்பட்டுள்ளன.¹⁷

ஒப்புமையம். உருவகத்தின் இவ்வகையில், இரு விஷயங்கள் “போல” அல்லது “போன்று” என்பதைப் பயன்படுத்தி ஒப்பிடப்படுகின்றன. உதாரணமாக, யாரேனும் ஒருவர், “அவர் பன்றியைப் போலச் சாப்பிடுகிறார்” என்று கூறலாம். எரேமியா 20:9ம் வசனம், தேவனுடைய வார்த்தை “அக்கினியைப் போல்” உள்ளது என்று கூறுகிறது. மத்தேயு 13:33ம் வசனம், “பரலோக ராஜ்யம் புளித்தமாவுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது” என்று கூறுகிறது.

உருவகம். இரு விஷயங்கள் “போல” அல்லது “போன்று” என்பதைப் பயன்படுத்தாமலும் ஒப்பிடப்படலாம். ஒருவர், “அவர் ஒரு பன்றி” என்று மாத்திரம் உரைக்கலாம். ஆதியாகமம் 49:9ம் வசனம் “யூதா பாலசிங்கம்” என்று கூறுகிறது. மத்தேயு 5:13-16ல், இயேசு “நீங்கள் யூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள்” என்று கூறி ஒரு கருத்தை மேம்படுத்தினார். யோவான் 8:12ல் அவர், “நான் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினார்.

ஆகுபெயர் உருவகம். இந்த உருவகத்தைப் பயன்படுத்துவதில், ஒரு விஷயம் இன்னொரு விஷயத்திற்குப் பதிலாக இடப்படுகிறது. உதாரணமாக, “கிரீடம்” என்பது “அரசர்” என்பதற்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்படலாம், ஏனென்றால் இவ்விரு விஷயங்களும் நெருங்கிய இணைவு கொண்டுள்ளன. அதுபோன்றே, “வெள்ளை மாளிகை” என்பது அமெரிக்க ஜனாதிபதியையோ அல்லது ஜனாதிபதி பதவியையோ குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம். “வெப்ஸ்டரின்” என்பது வெப்ஸ்டரின் அகராதியை உண்மையிலேயே பயன்படுத்தினாலும் இல்லை என்றாலும், “அகராதி” என்பதை அர்த்தப்படுத்த விரும்புபவர்க்கும் கொண்டிருக்கலாம். “யாக்கோபு” மற்றும் “இஸ்ரவேல்” ஆகியவை, இஸ்ரவேல் மக்கள் எல்லாரையும் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன (ஆமோஸ் 7:9).¹⁸ “மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும்” என்பது ஏவுதல் பெற்ற இந்த மனிதர்களின் போதனை அல்லது இவர்கள் எழுதிய வேதவசனங்களுக்கு இணையாகிறது (வூர்க்கா 16:29). “பாத்திரம்” என்பது அதில் உள்ளவற்றைப் பற்றிப் பேசப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது (மத்தேயு 26:27).

சினை ஆகுபெயர். ஒரு பாகம் என்பது முழுமையையும் குறிக்க முடியும், அல்லது முழுமையானது சிலவற்றின் பகுதியை அர்த்தப்படுத்த முடியும். ஒரு கால்நடைப் பண்ணையாளர், “நீங்கள் எத்தனை மாடுகளின் தலைகளை வைத்திருக்கிறீர்கள்?” அல்லது “எத்தனை கைகள் உங்களுக்கு உதவுகின்றன?” என்று கேட்க முடியும். “தலைகள்” என்பது முழு மிருகத்தையும் குறிக்க நிற்கிறது; “கைகள்” என்பது கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் யாவரையும் குறிக்க நிற்கிறது. டி. ஆர். டன்கன் அவர்கள், முழுமையான உலகத்தைப் பற்றிப் பேசி,

ஆனால் உண்மையில் உலகத்தின் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்திய புதிய ஏற்பாட்டின் வசனப்பகுதிகள் பலவற்றை, சினை ஆகுபெயரின் உதாரணங்கள் என்ற வகையில் குறித்துக் காண்பித்தார் (நடபடிகள் 24:5; லுக்கா 2:1; ரோமர் 1:8; நடபடிகள் 19:27 ஆகியவற்றைக் காணவும்).¹⁹

உயர்வு நவீற்சி அணி. இது பின்வரும் முரண்பாடான மற்றும் களிப்பூட்டும் உரையில் உள்ளது போன்று, “செயல்விளைவை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்வதற்காக எழுத்தாளரால் கூறப்பட்ட மிகைக்கூற்றாக அல்லது மனச்சான்றின்படியான மிகைப்படுத்துதலாக”²⁰ உள்ளது: “மிகைப்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் உங்களுக்குப் பத்து இலட்சம் முறைகள் கூறியிருக்கிறேன்!” ஆபிரகாமின் சந்ததியார் வானத்து நட்சத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையாவார்கள் என்று தேவன் கூறினார் (ஆதியாகமம் 15:1-6). (மேலும் எண்ணாகமம் 13:33; உபாகமம் 21:28; ஆதியாகமம் 41:49; நியாயாதிபதிகள் 7:12; 1 இராஜாக்கள் 4:29; யோவான் 12:25 ஆகியவற்றைக் காணவும்.)

மாணிட உருவங்கொடுத்தல் என்பது, உயிரற்ற ஒரு பொருளுக்கு உயிரைப் பண்புப்படுத்துதலாக உள்ளது. சிலவேளைகளில் மக்கள், “எனது கணனி என்னை விரும்புவதில்லை; அது எனக்காக நடந்து கொள்வதில்லை” அல்லது “இயந்திரம் இறந்து போயிற்று” என்று கூறுகின்றனர். எருசலேமைப் பொறுத்த மட்டில் ஏசாயா, “அவளுடைய வாசல்கள் துக்கித்துப் புலம்பும்” என்று எழுதினார் (ஏசாயா 3:26). இயேசு, “நாளையத்தினம் தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்படும்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 6:34). (மேலும், ஆபகூக் 3:10, 11; யோபு 28:14, 22; ஏசாயா 14:7, 8; சங்கீதம் 114:3, 4 ஆகியவற்றையும் காணவும்.)

வஞ்சப் புகழ்ச்சி. இந்த உருவகம், “ஒன்றைக் கூறி அதற்கு நேர் எதிரானதை அர்த்தப்படுத்த விருப்ப நோக்கங் கொண்டுள்ளது. இது வழக்கமாக, தொனி மற்றும் விருப்பநோக்கம் ஆகிய இரண்டிலும், நகைச்சுவை, கடிந்துகொள்ளுதல் அல்லது இலேசான பழிப்புரையாக உள்ளது.”²¹ “நீங்கள் பணிப்புயலை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தீர்களா?” என்று கேட்கும்போது, ஒரு நபர், “ஆம், நான் பனியை அகற்றுவதையும் ஏறக்குறைய சாகும்படி உறையதையும் நேசிக்கிறேன்!” என்று பதில் அளிக்கலாம். யோபு 12:2ம் வசனம், “ஆம், நீங்களே ஞானமுள்ள ஜனங்கள்; உங்களுடனே ஞானம் சாகும்” என்று கூறுகிறது. 1 இராஜாக்கள் 18:27ல் “உரத்த சத்தமாய் கூப்பிடுங்கள்; அவன் தேவனாமே” என்று நாம் வாசிக்கும் இடத்தில் இன்னொரு உதாரணம் காணப்படுகிறது. *பழிப்புரை* என்பது கடுமையான “வஞ்சப் புகழ்ச்சியின்” வடிவமாக உள்ளது.²² இயேசுவைப் பற்றிப் போர்ச்சேவர்கள் “யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க” என்று கூவியபோது, வஞ்சப் புகழ்ச்சியாகப் பேசினார் (மத்தேயு 27:29). சிலவேளைகளில் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அல்லது பழிப்புரை என்பது, பேசுவருடைய குரலில் தொனியின் காரணமாக மாத்திரம் உறுதியாக வெளிப்படலாம். (காண்க - ஆமோஸ் 4:4, 5; நியாயாதிபதிகள் 10:14; 1 இராஜாக்கள் 22:15-18; 1 கொரிந்தியர் 4:8.)²³

முன்னிலைப் படுத்துதல். சிலவேளைகளில் வார்த்தைகள் உயிரற்ற சிலவற்றிற்கு அல்லது ஒரு நபர் அல்லது நபர்கள் இராதபோது அவர்களுக்கு நேரடியாக உரைக்கப்படுகின்றன. கனடா நாட்டு தேசியகீதம் நாட்டை நோக்கி உரைப்பதாகவே தொடங்குகிறது: “ஓ, எனது இல்லமும் சொந்த நாடுமான கனடாவே ...” சவுல் மற்றும் தாவீது ஆகியோருக்காக தாவீது புலம்பியதில், அவர் தாம் யாருக்குப் புலம்பலைக் கூறினாரோ, அந்த

மனிதர்களிடத்திலேயே பேசினார் (2 சாமுவேல் 1:24, 25). இயேசு, “எருசலேமே, எருசலேமே ... நான் எத்தனைதரமோ உன்பிள்ளைகளை கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள மனதாயிருந்தேன்” (மத்தேயு 23:37). (2 சாமுவேல் 18:33; 1 கொரிந்தியர் 15:55 ஆகிய வசனங்களையும் காணவும்.)

குறைவு நவீர்சி அணி அல்லது குறைத்து உரைக்கும் நயவஞ்சகப் பேச்சு என்பது, ஒரு எதிர்மறையைப் பயன்படுத்தி, நேர்மறையான சத்தியத்தை அறிவித்தலாக உள்ளது. நடப்புகள் 1:4ம் வசனம், “ஒருசில நாட்களுக்குள்” என்பதை அர்த்தப்படுத்த “சில நாட்களுள்ளே” (not many days hence; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது) என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறது.²⁴

உணர்ச்சி காட்டுதல் என்பது “ஒரு சிந்தனை முடியும் முன்னர் அதைத் திடரென்று இடைமுறித்தல்” என்பதாக உள்ளது.²⁵ “நல்லது, நான் இருப்பேன்!” (காண்க யாத்திராகமம் 32:32.)

பழமொழி. ஒரு பழமொழி என்பது, ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறுவதுடனான ஒரு ஞானமுள்ள கூற்றாக, குறுகிய சொற்செறிவுள்ள கூற்றினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. “நேரத்தில் செய்யப்பட்ட தையல் ஒன்பது தையல்களைத் தவிர்க்கிறது” என்பது நன்கு பழக்கமான ஒரு உதாரணமாக உள்ளது. நீதிமொழிகள் 17:1ம் வசனம், “சண்டையோடுகூடிய வீடுநிறைந்த கொழுமையான பதார்த்தங்களைப் பார்க்கிலும், அமரிக்கையோடே சாப்பிடும் வெறும் துணிக்கையே நலம்” என்று கூறுகிறது. நீதிமொழிகள் புத்தகம் முழுவதும் இப்படிப்பட்ட கூற்றுக்களால் நிறைந்துள்ளது, ஆனால் இவைகள் வேதாகமம் முழுவதிலும்கூடக் காணப்படுகின்றன.

சொற்கோவை. தனித்த ஒரு கருத்தை வடிவமைக்க, “மற்றும்” என்பதைக் கொண்டு இரு வார்த்தைகள் இணைக்கப்பட முடியும். ஆதியாகமம் 19:24ல் “கந்தகத்தையும் அக்கினியையும்” என்பது “எரிகிற கந்தகக்கல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. “அதிர்ச்சியும் அச்சமும்” (இது இராணுவ பலத்தின் மாபெரும் காட்சியமைவைக் குறிப்பிடுகிறது), (“அவர் சோர்வு மற்றும் அழிவு ஆகியவற்றின் தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார்” என்ற கூற்றில் உள்ளது போன்று) “சோர்வும் அழிவும்” மற்றும் “ரொட்டியும் வெண்ணெயும்” (இது வாழ்வின் அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் குறிப்பதற்கு, சொற்கோவை மற்றும் சினையாகு பெயர் ஆகிய இரண்டையும் பயன்படுத்துகிறது) என்பது போன்ற சொல் வெளிப்பாடுகளில் நாம் இந்த உருவகத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

இடக்கரடக்கல் (அமங்கலமான ஒன்றை மங்கல மொழியால் கூறுதல்). மனதைப் புண்படுத்தலாம் என்று நினைக்கப்படக் கூடிய மொழிநடைக்குப் பதிலாக, ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய மொழிநடையானது அடிக்கடி பதிலியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. “நான் குளியல் அறைக்குள் செல்ல வேண்டும்” என்பது பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய ஒரு உதாரணமாக உள்ளது. 1 சாமுவேல் 24:3ம் வசனம் சவுல் “தமது பாதங்களை மூட” ஒரு குகைக்குள் சென்றார் என்று கூறுகிறது. இது “மலஜலம் கழிக்க” என்ற சொல்லாக்கத்திற்கான இடக்கரடக்கலாக இருக்கலாம்.²⁶ (இது தமிழ் வேதாகமத்தில், இடக்கரடக்கல் இன்றி, “மலஜலாதிக்குப் போனான்” என்று வெளிப்படையாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.)

உருவகக் கதை. இது விரிவாக்கப்பட்ட உருவகமாக உள்ளது. வேதவசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டபடி, உருவகக் கதை என்பது ஆவிக்குரிய

சில சத்தியங்களைப் போதிக்கும் ஒரு எடுத்துரைப்பை உள்ளடக்குகிறது. எடுத்துரைப்பின் விபரங்கள் அர்த்தம் நிறைந்தவையாக உள்ளன; அவைகள் ஆவிக்குரிய உண்மை நிலையில் எடுத்துரைப்பு போதனையாக இருக்கும் சரிநேர் படிவங்களைக் கொண்டுள்ளன. (காண்க சங்கீதம் 80; நீதிமொழிகள் 5:15-18; எபேசியர் 6:11-17; கலாத்தியர் 4:21-31.)

உவமை. உவமை என்பது விரிவாக்கப்பட்ட ஒரு உவமை அணியாக, ஒழுக்க நெறிகொண்ட ஒரு கதையாக உள்ளது. இந்த உருவகம், உருவகக் கதையில் இருந்து வேறுபடுகிறது, அதாவது உவமை என்பது கதை மற்றும் அது குறிக்கும் ஆவிக்குரிய உண்மை நிலை ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒப்பிடும் கருத்தாக ஒன்றே ஒன்றை மாத்திரம் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இயேசுவின் போதனைகளில் உவமைகள் சாதாரணமாக இருந்தன; அவைகள் பழைய ஏற்பாட்டிலும் காணப்படுகின்றன (2 சாமுவேல் 12:1-6).

வேத வசனங்களில் நாம் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு உருவகத்தின் வகைப்பாட்டையும் நாம் அடையாளம் காணக்கூடியவர்களாக இருத்தல் அவசியமாயிருப்பதில்லை என்றாலும், அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிற பேச்சின் உருவகங்களை அறிந்திருத்தல் அவசியமாக உள்ளது. வேதாகமத்தை நாம் படிக்கையில், நேரடியான மற்றும் உருவகமான மொழிக்கு இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்ந்தறிதலானது, தவறாக விளக்கம் அளித்தலைத் தடுக்க முடியும்.

உருவகநடை மொழி எவ்வாறு விளக்கம் தரப்படக் கூடும்?

ஒரு கருத்துணர்வில் உருவக மொழியானது நேரடியான மொழி போன்றே விளக்கம் அளிக்கப் படவேண்டும். “எழுத்தாளர் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன? இந்த வார்த்தைகளில் இருந்து இவற்றின் முதல் வாசகர் புரிந்து கொண்டது என்ன?” என்று கேட்டலே இன்னமும் நமது அக்கறைக்குரிய விஷயமாக உள்ளது. அந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க, பின்வரும் ஆலோசனைகள் உதவி நிறைந்தவையாக இருக்கலாம்:

- ஒரு வார்த்தை அல்லது சொல்விளக்கம் உருவகமா இல்லை என்பதைத் தீர்மானம் செய்யுங்கள்.
- எழுத்தாளர் மரபுச்சொற்றொடரையா அல்லது பேச்சு உருவகத்தையா, எதைப் பயன்படுத்தினார் என்று கேளுங்கள். பேச்சின் உருவகம் ஒன்று பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தால், அதை அடையாளப்படுத்த முயற்சி செய்யுங்கள்.
- அவர் இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் உருவக நடை சொல்விளக்கத்தின் மூலம் அவர் வலியுறுத்த விருப்ப நோக்க கொண்டிருந்த விஷயம் என்ன என்று கேளுங்கள். இயேசு ஏரோதுவை “நரி” என்று குறிப்பிட்டபோது (லுக்கா 13:32), அவர் ஏரோதுவின் சூழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசினார். இதே வகையான உருவகங்கள், பல்வேறு சந்தர்ப்பப் பொருள்களில் மாறுபட்ட மக்கள் அல்லது நிகழ்வுகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம்.
- உருவகத்தை விளக்கப்படுத்த முயற்சி செய்வதில், சந்தர்ப்பப் பொருள் - உடனடி சந்தர்ப்பப் பொருளும் பெரிய அளவிலான சந்தர்ப்பப்

பொருளும் - உதவ அனுமதியுங்கள். பேச்சாளர் அல்லது எழுத்தாளர் உருவகத்தை விளக்கப்படுத்தி இருந்தால், அவரது விளக்கமே திட்டவாட்டமானதாக மதிக்கப்பட வேண்டும்.

- ஒப்பீட்டை மிகத் தொலைவிற்கு எடுத்துக் கொள்வதைத் தவிருங்கள். உதாரணமாக, இயேசு “இரவிலே திருடன் வருகிறவிதமாய்”¹ திரும்பவும் வருவார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:2), ஆனால் அவரது வருகை எந்தக் கருத்துணர்வில் திருடனுடைய வருகை போல் இருக்கும்? அவர் எதிர்பாராத விதமாக வருவார், இயேசுவின் வருகையை ஒரு திருடனுடைய நடக்கையுடன் வேறு எவ்வகையிலாவது ஒப்பிடுதல் என்பது தவறானதாக இருக்கும்.²⁷

முடிவுரை

இந்தப் பாடத்தில் காணப்படும் தகவல்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்?

முதலாவது, வேதாகமம் உருவகநடை மொழியைக் கொண்டுள்ளது என்பதை விளக்கம் அளிப்பவர் அறிய வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட வசனப் பகுதியில், ஏவுதல் பெற்ற எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகள், உருவக நடையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்று கூறுதல் வேதாகமத்தின் ஏவுதலின் மீது சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருப்பதில்லை. தேவன் மனிதரிடம் மனிதரின் மொழியைக் கொண்டு பேசியிருக்கிறார், மற்றும் மனிதர்கள் அடிக்கடி உருவகநடை மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இரண்டாவது, “உருவகநடை” மொழி என்பது மொழியை அல்லது வார்த்தைகளை அவற்றின் வழக்கமாக கருத்துணர்வில் இருந்து வேறு வகையில் பயன்படுத்திற்று என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது என்பதை விளக்கவுரையாளர் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

மூன்றாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பப் பொருளில் ஒரு வார்த்தை அல்லது வார்த்தைகளின் குழு ஒன்று அர்த்தப்படுத்துவது நேரடியாகவா அல்லது உருவக நடை மொழியிலா என்பதே முக்கியமான அக்கறைக்குரிய விஷயமாக உள்ளது என்பதை அவர் நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

நான்காவது, வேதாகமத்தைப் படிக்கையில் உருவகங்களை உணர்ந்தறிவதற்கும் புரிந்துகொள்வதற்கும், அவர் பேச்சின் மாறுபட்ட உருவகங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும்.

ஐந்தாவது, ஒரு வார்த்தை நேரடியாகவா அல்லது உருவகமாகவா, எவ்வாறு பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்பதை வித்தியாசப்படுத்த, அவர் கற்றுக்கொள்ள முடியும், சிலவேளைகளில் சந்தர்ப்பப் பொருளும் பொது அறிவும் மாணவரை, ஒரு வார்த்தை அல்லது சொல்விளக்கம் உருவகமாக உள்ளது என்று முடிவு செய்ய வழிநடத்துகின்றன. உருவகநடை மொழிக்கு விளக்கம் அளிப்பதில், பொது அறிவு கொள்கைகள் எப்போதும் பயன்படுத்தப் படவேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹மொழியின் இயல்பு பற்றி மிகவும் விரிவான ஒரு கலந்துரையாடல், William W. Klein, Craig L. Blomberg, and Robert L. Hubbard, Jr., *Introduction to Biblical Interpreta-*

tion, rev. and exp. (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 2004), 241-46 என்ற புத்தகத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ²Clinton Lockhart, *Principles of Interpretation*, rev. ed. (N.p.: 1901; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d), 156. ³*The World Book Encyclopedia Dictionary*, ed. Clarence Barnhart, vol. 1 (Chicago: Field Enterprises Educational Corporation, 1963), s.v. “holocaust.” ⁴*American Heritage Dictionary*, 4th ed. (2001), s.v. “holocaust.” ⁵W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1996), 664. “ஒரு வார்த்தையை நேரடியானதாகக் கருதுவதா அல்லது உருவகநடையாகக் கருதுவதா என்பதை முடிவு செய்வதில் உள்ள சிரமம், மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கும் சிரமத்தை உருவாக்குகிறது. உதாரணமாக, மிகவும் பாரம்பரியமான மற்றும் நேரடியான தரவழைப்புகளுக்குப் பழக்கப் பட்டுள்ளவர்கள், எபேசியர் 4:1ஆ வசனப்பகுதியின் NIV வேதாகம மொழிபெயர்ப்பினால் திகைப்பு அடைகின்றனர்: “I urge you to live a life worthy of the calling you have received” (இதை NASB வேதாகமத்தில் மொழிபெயர்ப்புடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்: “to walk in a manner worthy of the calling with which you have been called”). “நடை” (*peripateo*) என்பதைக் கொண்டு பவுல் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்பதை விளக்கப்படுத்துதல் என்பது மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு அவசியமற்றதாக இருந்தது, ஏனெனில் “நடக்க” என்பது ஆங்கிலத்தில்/தமிழில் அடிக்கடி “வாழ” என்றே அர்த்தப்படுகிறது. ⁷L. Berkhof, *Principles of Biblical Interpretation* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1950), 83. ⁸Lockhart, 156. ⁹A. Berkeley Mickelsen, *Interpreting the Bible* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1963), 179. ¹⁰Laurie G. Kirsner and Stephen R. Mandell, *The Holt Handbook*, 4th ed. (San Antonio, Tex.: Harcourt Brace College Publishers, 1995), 314.

¹¹Edward P. Myers, “Interpreting Figurative Language,” in F. Furman Kearley, Edward P. Myers, and Timothy D. Hadley, eds., *Biblical Interpretation: Principles and Practices* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1986), 92-93 என்ற புத்தகத்தில் இருந்து தழுவுப்பட்டுள்ளது. எட்டு விதிகளுடன் கூடிய இதேபோன்ற பட்டியல் ஒன்று D. R. Dungan, அவர்களால் *Hermeneutics* (Cincinnati: Standard Publishing Co., n.d.), 195-203 என்ற புத்தகத்தில் தரப்பட்டது. ¹²யாரேனும் ஒருவர், “சகல” என்பது எல்லா வேளைகளிலும் ‘ஒவ்வொரு தனிநபரும்’ என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை என்றால், ‘எல்லாரும் பாவஞ்செய்து’ (ரோமர் 3:23) என்று வேதாகமம் கூறும்போது, அது ‘பலர்’ பாவம் செய்துள்ளனர் என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்துகிறதா? என்று மறுக்கலாம். அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் பின்வருமாறு: “சகல” என்பது அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்பதைச் சந்தர்ப்பப் பொருள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். ரோமர் 3ல், எல்லாரும் - அதாவது வேதாகமத்தின் மற்ற மரபுச்சொற்றொடர்களில் உள்ளடங்கியிருக்கும் எல்லா மக்களும் - என்பதைச் சந்தர்ப்பப் பொருள் தெளிவாக்குகிறது: நம்மில் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்கள் யாவரும் - பாவம் செய்துள்ளோம். ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பப்பொருளில் ஒரு வார்த்தையின் பயன்பாடு அதன் அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்கிறது. (“எல்லாரும்” என்பதில் பாவம் செய்யாத சிறு பிள்ளைகள் அல்லது மனநிலை சரியில்லாதவர்கள் உள்ளடங்குவதில்லை.) ¹³*American Heritage Dictionary*, s.v. “idiom.” ¹⁴ராபர்ட் ஸ்டெயின் அவர்கள் இந்த உதாரணத்தை Robert H. Stein, *Playing by the Rules: A Basic Guide to Interpreting the Bible* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1994), 117. என்ற புத்தகத்தில் பயன்படுத்தினார். ¹⁵மல்கியா 1:2, 3; ரோமர் 9:13; ஆதியாகமம் 29:30, 31; உபாகமம் 21:15-17; நீதிமொழிகள் 13:24; லூக்கா 14:26; மத்தேயு 10:37 ஆகியவற்றைக்

காணவும். (Stein, 118-20.) ¹⁶Stein, 121. ¹⁷டன்கன் அவர்கள், பேச்சு உருவகங்கள் பற்றிய விரிவான கலந்துரையாடலை உள்ளடக்கினார், அதில் மையர்ஸ் அவர்களால் பட்டியல் இடப்படாத பல உருவகங்கள் உள்ளடங்கின. (Dungan, 227-345.) ¹⁸Myers, 95. ¹⁹Dungan, 300-1. ²⁰Myers, 96.

²¹Ibid. ²²Ibid., 97. ²³இந்தப் பகுதியானது “வஞ்சப் புகழ்ச்சி” என்பதை பேச்சின் ஒரு தனி உருவகமாகப் பேசுகையில், வஞ்சப் புகழ்ச்சி என்பது வேதாகமத்தில் உள்ள பல எடுத்துரைப்புகளிலும் பண்புப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. ²⁴Myers, 97. ²⁵Ibid. ²⁶John T. Willis, “Rewarding Bible Study,” in John T. Willis, ed., *The World and Literature of the Old Testament* (Abilene, Tex.: ACU Press, 1979), 31. ²⁷David L. Roper, “Special Hermeneutics,” *Hermeneutics* (North Ryde, New South Wales, Australia: Macquarie School of Preaching, 1977), 4.